

BLAŇÍK

časopis jednoho skautského střediska

80. číslo
říjen 2013

OBSAH

pár důvodů proč alespoň prolistovat

Ahoj!

Hned na úvod se můžete podívat, jak vypadaly tábory ve středisku. Pak si pročtete rozhovor s novým oddílem, básničku z tábora či report Fíka z ObRoku. Neopomeňte ani IT našeho ajtáka Pifa, vyjádření Junáka k rasismu v naší společnosti či odkaz na skautské tanečky. Mrkněte i na důvody, proč dle vůdce střediska či rektora UK jít volit. A další ekšn od SpV. A vizi Teepka.

Za zmínku stojí i divnej rozhovor o Výsadku nebo info ze střediska. A v neposlední řadě pár specifických řádků o střediskové mši (ad fotka dole).

Užijte si to, užijte si i podzim v oddílech a ať děcka nezlobí. Díky za vaši práci!

~ *Vaše redakce*

Nazdar!

Návštěvy táborů

Je 6:15, sobota 27.7.2013. Ze spánku mne probouzí budík, který značí, že začíná dlouhý den. Rychle se vzpamatovat, trochu něco sníst, nasednout do auta a za chvíli již společně s Minitú a se Lvem jedem po dálnici D1 směr České Budějovice a dále až do jihočeských Malont.

Ráno odpovídalo předpovědi počasí, která předpovídala jeden z nejteplejších dní letošního léta. Teploty měly dosahovat až 35 stupňů Celsia. Vzhledem k nefungující klimatizaci nás očekávala strastiplná cesta.

„...VOPYS SE VELMI RÁD CHLUBÍ...”

Po dvou a půl hodinách konečně dorážíme do Malont, kde nás při dopoledním (pracovním) programu čekal čistě chlapecký oddíl Mayové. Záhy se ukázalo, že Vopys - vedoucí tábora - se velmi rád chlubí svým plánem tábora, který měl s sebou i za minulé tři roky. Na táboře jsme celkově strávili asi tři hodiny, přičemž jsme naši návštěvu ukončili skvělým obědem, který se skládal z ovocných knedlíků. Ačkoliv mne napadá, že slovo “ovocný” je možná v jistých případech trochu přehnané, jelikož mne osobně při rozkrojení “ovocného” knedlíku čekal uvnitř masox. No byla to chuťka, to se vám musím přiznat.

Na tábořišti Mayů jsme také našli jednu věc, která není pro tábory tohoto typu zcela obvyklá, naleznete ji na přiloženém obrázku.

Po opuštění mayovského tábora nás čekala tři hodinový přejezd až k Plzni, do obce Brod nad Tichou, kde stanoval opět čistě klučíci tábor Havranů pod vedením Pifa. Na místě jsme je bohužel nezastihli, ale donesla se nám zpráva, že jsou na nedalekém koupali-

šti. Proto jsme neváhali a po celém horkém dni jsme se jeli také vykoupat v místním koupališti, kde vstup stál neuvěřitelných 30 Kč na osobu, což pro pražáky byla cena, které se nám nechtělo uvěřit.

Havrani mají tábor na zahradě fary ve výše jmenované vesnici. Kromě letečáku, který v naší přítomnosti zažilo jedno vlče, jsme byli pozváni na výbornou večeři - knedlíky s vajíčkem.

Po pár prohozených slovech a žádosti o prozrazení tématu letošního výsadku (kterou jsme slušně zamítli) jsme se vydali směr Praha. S jedním nesvítícím světlem a s 500 najetými kilometry se šťastně vracíme domů a okamžitě míříme do koupelny.

~ George

FAJNE DEN NA TÁBOŘE

Černý šíp

Tož to začalo jako obyčejný táborový den s jedinou výjimkou, byl návštěvní den, což znamená, že mladší vlčata odjížděla a na nás se rodiče přijeli jen podívat, jelikož i po čtrácti dnech skauti na táboře ještě jeden týden zůstávali. K večeři, když začala vlčata a naši rodiče odjíždět, nám vedoucí oznámili, že se bude hrát velká noční hra. Plánování začalo přibližně hned po setmění, pravidla byla taková, že byla skupina útočníků a skupina obránců (já byl ve skupině obránců).

Skupina útočníků měla za úkol ukrást sud plný sladkostí z místa u stožáru od 00:00 do 5:00 a skupina obránců ho měla logicky ubránit, a to celé jako laser-game. My jako obránci jsme se sešli v teepee a začali jsme si ihned rozdělovat hlídky, mezitím byla skupina útočníků pár set metrů od tábora na malé vyvýšenině, a ano je to neuvěřitelné - ale jeden

z útočníků měl tak silnou baterku, že nám dosvítal až do teepee a my se hned začli divit odkud to jde. Poté jsme vylezli z teepee a divili se, jakto že sem dosvítí?

No poté jsme se jakš takš chystali ke spánku ale bohužel naši vedoucí oznámili že, jelikož jeden z našich vedoucích měl následky po kousnutí klíštětem a musel jet do nemocnice. Ale byla náhradní menší hra na 30 minut, na kterou, jelikož jsem byl z toho všeho plánování a unevený z celého dne, jsem nešel. Ještě něco k návštěvě - jelikož jsou Prachatice dejme tomu nejbližší větší civilizace, většina rodičů se svými ratolestmi jela tudíž tam. Měli jsme dobrý oběd a kopy zmrzliny.

~ Metoděj

Havrani

Noc 23.-24.7.

Večer a noc byly ve znamení první bojovky. Pravda, tento kousek táborové historie je poněkud nejasný. Jak to celé mělo být, se mi nepodařilo rekonstruovat ani po návratu z tábora.

Ale prý se roveři nejprve dohadovali s jiným oddílem, že nás přepadne. Z toho z nejrůznějších důvodů sešlo. Vznikla pak geniální myšlenka - Přepadněme se sami!!! Nedomyšlené na tom bylo pouze to, že přepad měl i neměl být součástí táborové hry, roveři tedy přepadali spíše stylem strašení a v maskách, které k táborovce používali. K vedení se informace dostala ve stylu: bude přepad zombíky (táborová hra měla vznesený název *Zombie apokalypsa*).

Dle obdržené informace jsme se zařídili. Byla to první noc, kdy se stavěly hlídky. I to bylo samo o sobě dost legrační. Po přípravě prvního seznamu kdo a kdy bude hlídat, se ukázalo, že v táboře jsou odvážlivci, kteří v noci nevystřčí ze stanu nos, natož aby hlídali tábor! Na místě se provedly nějaké změny a měli jsme jasno aspoň o složení první hlídky. Bohužel hlídky s tím vším mnoho nez mohly, a tak se přeskupovaly věci ve stanech, a kolem se plížili i neplížili zombíci i různé jiné věci. Po čase zmizela i petrolejka, pod kterou si hlídka četla abíčka.

Další události ponechme zahalené rouškou tmy. Byly poněkud zmatené. Určitě se však stalo následující:

- nocí vyl poněkud mutující vlkodlak (odpovídalo mu bečení ovcí) a ozývaly se různé děsivé zvuky
- byla prý spatřena tábořištěm poletující bílá slepice
- Pif objevil v eráru něco, co opravdu nečekal
- byla unesena hlídka a ráno nalezena svázaná u kostela
- plyšový králíček se ocitl na stožáru, další věci na okolních stromech
- někdo snad postrádal i spacák
- ani roveři nebyli s to se shodnout, kdo nás to vlastně přepadl
- nad ránem prý o tom všem pronesl Pif něco za asi 40 kliků

Pondělí 29.7.

V pondělí jsme vyrazili do Mariánských lázní, město jistě jména zvučného, leč pro špinavé táborníky mnoho nenabízí. Už při cestě ke kolonádě většinu táborníků zaujal nejvíc potok, ve kterém se dalo, takže alespoň lázeňskou část jsme absolvovali, ovšem ne zrovna běžným způsobem. Dalším zpestřením byla zpívající fontána, ne že by tedy zrovna zpívala ona sama, ale tak nějak se to heclo, že jsme tam my zazpívali koledu. Kupodivu pod vedením sbormistra Chroustala to i docela znělo a tak nám okolo postávají dokonce vystříhli potlesk.

Následovala soutěž o nejnechutnější lázeňský

pramen. Nutno říct, že je tedy z čeho vybírat. Degustovalo se řádně, občas ty škleby u toho stály opravdu za focení. Ujednotali jsme se pak na tom, že s velkou převahou vyhrává Křížový pramen (sirný). Jistý zájem byl ještě o degustaci Mariánského pramene, který prý podporuje plodnost, ovšem ten nebyl nikde k sehnání (*pozn. vedení: naštěstí*).

Po návštěvě geoparku nás čekala cesta zpět. Tohle město není na to, aby se dal rozchod, některé experty bychom pak těžko hledali. Jak se rychle přesunout? Nu, už jsme dnešek začali s recesí a navíc... po cestě vlakem jsme opět potkali tu milou dámu, co nás odhadla na postižené. V centru jsme na ni pak narazili ještě dvakrát. Skoro jako by nás pronásledovala... Nedá se nic dělat, nějak budeme muset svou pověst retardovaných obhájit - a se ctí!

Následovala další recese a sázka: donést k nádraží (nakonec jen k supermarketu) kládu z lesa za zpěvu infantilních dětských popěvek. I do toho se část nechala uvtat. A tak táhli kládu přes kolonádu a park a postupně se synchronizovali při zpěvu písně Skákal pes, kterou prokládali popěvky Když jsem já sloužil a Prší, prší... Vydrželi jsme to až do konce a pěkně jsme popíchlí tu společenskou smetánku, co korzovala kolem.

Zkrátka - pověst, že „Ty děti jsou postižené...“ jsme naplnili do puntíku. Jak bychom si také mohli vzít na svědomí, aby se ona dáma dopustila lži, no ne?

Keya

Středa 7. 10.

Ráno nás vzbudil zvuk flétny. K snídani bylo obvyklé CHMMČ. Po nástupu do našeho města Think Town přijel starý dobrý Perdo. Největší mexický pijan, ale dobrý zpěvák. Přivezl nám, jak už to dělá každý rok, pytel fazolí a další ingredience potřebné k výrobě našeho dnešního oběda. Po veleskvostném obědě (pět různých druhů od pěti různých skupinek) jsme hráli Medvědy. Ty jistě každý zná, ale kdyby snad náhodou ne - ve dvojici se snažíme ulovit, co nejvíce medvědů či medvědic, jeden z dvojice se dotkne medvěda, ten začne počítat do deseti a za tu dobu se ho musí dotknout druhý z dvojice. Splaveni drsným lovem jsme všichni velmi uvítali koupání v našem oblíbeném rybníce. A večer už jsme netrpělivě očekávali Saloon. Přijela nás navštívit po celém západě známá Tornádo Lue a spolu se svými děvčaty nám předvedla úchvatné pěvecké číslo. Zbytek večera se nesl ve jménu hazardu.

Čtvrtek 25. 7.

Vstávali jsme tak, abychom byli ještě před sedmou u banky. Možná se ji dnes někdo pokusí vyloupit, vždyť co jiného by měl znamenat ten podivný vzkaz - 7:00, banka, peníze. Ha, už někdo přichází, aha to je jen James (barman) zřejmě si jde uložit včerejší výdělek. A támhle už se blíží reverend. Ale kdo se to tamle blíží? Pedro? „Ruce vzhůru, naval všechny prachy nebo tě vodprásknu jako starýho Billyho“, „Na něj, chytte ho!“. Ten zlosyn nám upláchl, naskočil do dostavníku s jeho kumpány. Co teď? Šerif nás poslal, abychom ho pronásledovali. Po cestě jsme získali zbraně i munici. Pedra už pomalu obkličujeme. Zahnali jsme ho do jednoho lomu. A teď začíná ona slavná přestřelka. Padá jeden bandita za druhým. Na naší straně jsou také nějaké ztráty, ale my ho dostaneme, toho bídáka. ZA BILLYHO! Chytli jsme ho, a byť se vzpíral jako postřelený divočák, odvěkli jsme ho až do města. Hráli jsme si na prsou hada, zítra bude soud.

~ Klubko, Keya

Modrý klíč

Pátek 12. 7. 2013

Dopoledne jsme se s Bětkou představující Arona usadily ve spacácích na plachtě za táborem a povídaly jsme si jednotlivých bodech Desatera Božího přikázání. Po téhle diskuzi následoval „Land Art! se Zúzou a to spočívalo v tom, že si každý vymyslel, čím by mohl nějak zvelebit tábor a to pak vyrobil.

Tak nám například vznikly ubrusy do jídelny, které nabarvily Téra s Kiki, která držela slepotu. Kexi, Noemi a Bára si ke svému stanu dokonce udělaly plot a vrátka a Bětko to následně označila za rezidenci. Já, Eko a Kiki jsme vyráběly hlavu koze na řezání dřeva.

Odpoledne jsme se dozvěděly, že Mojžíš bohužel umírá a my jsme měly vyrobit nosítka a někam ho přenést. Během toho nám rupla tyč, celta se několikrát rozvázala a my jsme zastavovaly snad každé dva metry, přičemž se pořád ozývaly hlášky typu:

„Ale já mám zadek, ten je nejtěžší“ nebo „Proč je vás u těch nohou tolik? Ale stehna jsou taky těžké!“ pak jsme konečně doputovaly k danému místu, kde následně Mojžíš zemřel. Pak jsme se vrátily do tábora. A šlo se na orientaci. Vlastně jenom mladší skautky a Mangoes dostavovaly bránu. Jenže pak se ztratil Bibi a celý večer jí někdo hledal. Pak se nakonec našťěstí vrátila.

Při svíčke nikdo neříkal nic jiného, než že se Bibi vrátila. Nicméně kvůli té záchranné akci byl už zbytek večera volnej. V noci pak měly Mangoes ještě hru a to že jsme se měly dostat do Země zaslíbené – to znamená plížit se ve tmě lesem k takovému světlu. A pak už jsme mohly až do rána hezky spinkat ve svých spacácích.

~ Katy

Protěž

V noci ze dne 30.6. na den 1.7. se všem skautům z Protěže zdály sny plné mravenců, bahna, nočních hlídek, kamarádků, smíchu a dobrodružství. Již brzy se však tyto sny staly skutečností a to 1.7.2013 brzy ráno, kdy začal náš tábor.

Místo konání: Louka u Valče u Hrotovic :), téma tábora: Svět po apokalypse. První den jsme strávili jako obvykle stavěním stanů v úmorném a nekončícím vedru. Toť vše. Den ukončila naše první společná večerka a my jsme šli spát.

Do dnešního dne se většina z nás pravděpodobně budila s vidinou pohodového dne, rehabilitace po manévry zničených chodidel, velodenního provozování poklidných činností a mnoha dalších bohu libých aktivit. Realita však odmítla spolupracovat s našimi plány, což se projevilo hned ráno, když jsme byli vyhnáni na rozcvičku. Utěšující informací nicméně bylo, že se nebude běhat a umývárka bude dobrovolná.

Krátce po odlehčené rozcvičce následovala snídaně; a to sice chleby s netradiční pomazánkou. Po snídani následoval volnější program, při kterém někteří vylepšovali své stany, ale většina lidí se oddávala relaxaci. Před svačinou byl ovšem zapískán sraz a s Františkem jsme se jali hrát hru. Spočívala v tom, že dva týmy stály bosi proti sobě, u sebe měli hromadu bot patřících druhému týmu. Po odpískání

oba týmy vyběhly k hromadě dvých bot a úkolem bylo se se všemi hráči obutými vyrovnat do původní pozice. Běhání bos po tvrdé trávě se stále nezahojenými puchýři bylo nicméně pro většinu puchýři postižených velice nepříjemné. Úsměv na tvář nám nicméně vrátila svačina, a to přesnídávka. Před obědem jsme byli posláni pracovat na dodělávkách - malém stožáru na oddílovou vlajku, táborové bráně, táborovém kruhu a latrách. Po práci přišel oběd - těstoviny se sýrovou omáčkou.

Po poledňáku nastal první táborový blok od borek - s drobnými změnami byly stejné jako minulé roky. Následovány sendviče ke svačině a druhý odpolední blok byl věnován stavbě menšího táboráku. Měli jsme hotovo celkem rychle a tak jsme si mohli užít zase trochu volna.

Po chvíli byl kuskus se zeleninou a po večerní hygieně jsme se odebrali k ohni, kde byla obřadně spálena stará, myšmi bohužel rozkousaná státní vlajka a přečten úvod k etapce. U sklípku byla u té příležitosti zahrána scénka, u ohně jsme si zazpívali několik písní, skoro se nechali sníst drobnou létající havěť a konečně se vydali do tepla svých spacáků.

~ Mim

Kunratice

Pondělí 1. 7. - den třetí

Jakožto náplň dopoledních radovánek nám byla připravena menší příprava na velkou cestu. S použitím úlisných ksichtů, vychytralých úsměvů a taktik: „jsem malé ubohé skautě a týden jsem nejedlo“, jsme páčili ze znučených obyvatel Tiché různé jídlo, nebo potraviny s příslibem výměny za slepičí vejce. U nikoho jsme uspěli méně, u někoho více a u zakyslých babek vůbec. Každopádně, po návratu do tábora následoval oběd a zasloužený odpočinek spojený s výsměchem, kdo čeho vyžebrel málo, nebo naopak podezřele mnoho (žejo Jíťo). Společně s vydrbáním černých, připečených hrnců od hutné hobití stravy, jsme se začali chystati vyrazit k rybníku Něničkovému zašplouchat si a těla se i naučit plavat.

Po válečných lodních bitvách na ledovém oceánu se někdo vyvalil na travnatou pláž jako vorvaň, někdo ve se se pokračoval v bitvě. Někdo byl svině a předstíral jedno a dělal druhé, nebo naopak.

Když jsme ukončili toto skvělé odpočinkové počínání a vrátili se do tábora, kde se mezitím řešila záhada zvaná „krtkova hromádka“, kterou samozřejmě nikdo neudělal, dosušili jsme se, vytáhli z těla nežádoucí parazity a v klidu pojedli večeři. Pak už se nedělo nic (možná kromě vyhlášení toho, jak kdo uspěl v dopolední etapovce) nic natolik zajímavého nedělo, aby se o tom muselo psát do kroniky, natož tak pozdě v noci, z toho má pak člověk akorát zkažený voči (psáno při noční hlídce).

~ Magda ze skupinky Nazgúľů.

Říčany

Sobota 27.7. 2013

Ráno jsem vstával v 7 a šel jsem pro pečivo a chystat snídani, protože jsem byl velden. Po snídani byl nástup a dopoledne se pracovalo. Já jsem jel s Ventama pro vodu a pak jsem se bavil s Ondrou Ž. o elektrice. Po obědě jsem se koupal v potoce, protože bylo asi 35 stupňů. Po svačině bylo čtení táborové knížky a pak se losovalo do skupin. Děti měly za úkol připravit si indiánské scénky k večernímu ohni.

My jsme mezi tím připravovali oheň jídlo na oslavu bratrství. Pak byl večerní nástup a šlo se k ohni. Tam jsme se koukali na ty scénky a rožnili jsme špízy a pekli hady. Taky tam byla žranice různých dobrot.

U ohně se též hrálo na kytaru a zpívalo a někteří šli na bojovku. Spát jsme šli až v 1:30. Dneska bylo strašný vedro a v noci bylo 21 stupňů. To snad ještě nepamatuju.

Neděle 28.7.2013

Ráno jsem vstával v 6 a vyráběl jsem s Tomášem kakao k snídani. Po budíčku se šlo hnedka na snídani, protože v neděli nebyla rozcvička. Po snídani byl nástup a pak jsem šel s klukama pro vodu. Dopoledne jsem se občas vykoupal v potoce.

Po obědě se hráli vodní hříčky, protože dneska bylo ukrutný vedro 37 stupňů ve stínu. Po svačině se četla kniha a v podvečer se hrála hra na

bizony. Pak jsme znova skočili do potoka. Večer přijel pan farář z Bystřece a měli jsme mši v táboře. Potom už bylo zakončení dne a po zakončení jsme se radili v jídelně. Dolaďovali jsme výsadkovou hru na dnešní noc. Asi o půlnoci jsme začali s rozvážením. Bylo 5 skupin a každou jsme vysadili na jiném místě. Jejich úkolem bylo setkat se s ostatními skupinami a pak společně dorazit do tábora. Každá skupina měla mapu s výchozí polohou ostatních skupin, ale přitom nevěděli kde se na mapě nacházejí.

Do postele jsem se dostal až ve 3 hodiny. Dneska bylo v noci ještě větší horko 24 stupňů.

To bylo hrozný.

~ Bořek

Statečná srdce

2.7.2013 - 3. den tábora

Ráno byla jako vždy fyzička. Poté následoval ranní lov, rozcvička a ranní ptáče. Ke snídani byl chleba s marmeládou. Následoval nástup a následníkem trůnu byla Kiki. Dopoledne se hrála hra brouci kousáci. Když jsme se vrátily ze hry, chvíli poté byla etapovka. Naším úkolem bylo naučit se jakým směrem leží určitá místa (např. Černovice, Praha, Paříž...).

Po etapovce bylo společné mytí. K obědu jsme dostaly těstoviny se sýrovou omáčkou. Pak byl do půl třetí polední klid. Odpoledne byla olympiáda. Byly tam různé disciplíny (např. vytrvalost, hod-chyt, prolézání...). Po olympiádě jsme hrály hry na louce. Dále následovala večeře. Po večeři byl nástup. Večer se hrála hra lícitování. Pak se ještě zpívalo. A někdo ještě plnil odvahu. Poté se šlo spát.

~ Verča + Meki

6.7.2013 - 7. den tábora

Den začal jako obvykle, byla fyzička, pak budíček pro ostatní (co nešly běhat), ranní lov a koupel v potoce. Jen, co jsme se převlíkly z plavek, už jsme utíkaly na snídani, pochutnat si na chlebech se šunkou. Po tradičním ranním nástupu začalo družinkové dopoledne. Lišverky a Krokoně šly na louku hrát soft, Piškvorky se věnovaly repetici. K sváče jsme si pošmákly na koblihách.

Po výborné svačince nastal boj o zapsání se na workshopy: svíčky, origami, brože, módní kou-

tek, korálkování. Po skončení workshopů jsme si daly k obědu tvarohové knedlíky, a nastal poledňák.

Poledňákem však den nekončí, a tak ani tento den jsme se odpoledne nenudily. Během poledňáku přišli manželé Eva a Mirek Klípovi.

Odpoledne jsme poslouchaly Evu a Mirka, kteří nám vyprávěli o minulých časech v našem oddíle. Také jsme jim povídaly o tom, jaké je to v oddíle teď, co se změnilo a také trochu o nás. Bylo velmi zajímavé a příjemné strávené odpoledne.

Po tradičním večerním nástupu jsme všechny s chutí otevřely chlopně, došly si do kuchyně pro buřty, chleby, kečup, hořčici a těsto na hady, začaly zapalovat ohně v tee-pkách a začaly si užívat družinkové sezení...A pak, každá družinka jindy, vzhůru do spacáků!

Málem bych zapomněla na etapovku ! Probíhala od rána celé dopoledne a poledňák. Každá z nás si vylosovala jednu účastnici tábora, ne vedoucí ani členku své táborové skupinky. Po celou dobu trvání etapovky jsme musely vědět kde je, a co dělá osoba, kterou jsme si vylosovaly. Minimálně 2x se nás vedoucí (které jsme byly přiřazeny) zeptala, co „naše sledovaná“ osoba dělá. Po večerním nástupu se tipovalo, kdo nás „sledoval“. Vyhrál Tristan. No, to je asi vše, co se dá k tomuto dni napsat.

~ ěďa + Stázka

Sněhová vločka

Redakce si není zcela jista, zda jde o fotku z posledního tábora, neb ji na poslední chvíli sprostě stáhla z webu. Ale to snad není tak důležité. Hlavně, že tu je - a že tu jsou i ony :-)

Vítejte!

KROM FOTOGRAFIE TU PRO VÁS MÁME I MALÝ ROZHOVOR S PAMPELIŠKOU, VŮDKYNÍ TOHOTO POD BLANÍK NOVĚ SPADAJÍCOHO ODDÍLU. PŘÍJEMNÉ POČTENÍ.

JAK SE VÁŠ ODDÍL NAZÝVÁ A OD ČEHO NÁZEV ODVOZUJETE?

Náš oddíl se jmenuje „Sněhová vločka“, vybraly jsme si ho protože sněhová vločka je něco krásného, bílého, čistého, k tomu bychom chtěly v oddíle směřovat, dále každá sněhová vločka je svá- originální, tak jako my, sněhové vločky padají z nebe a lidé se na ně těší a hlavně umí držet spolu např.: ve sněhové kouli, tak jako skauti po celém světě, ...

KOLIK VÁS JE VE VEDENÍ?

Na vedení oddílu jsme zatím dvě a doufáme, že to takto budeme zvládat. Zatím se nám takhle docela dobře funguje, znamená to nezávislost, kterou jsme si vybíraly.

JAKÁ JE VAŠE OBLÍBENÁ HRA V ODDÍLE?

„Jsem sardel“ (doplnění od Sardinky - protože si pak můžeme dělat srandu ze své vedoucí a říkat jí sardel místo sardinko, přestože jde o dvě zcela odlišné ryby!)

KOLIK MÁTE ASI ČLENŮ/ČLENEK?

Zhruba 12-14 + já a Sardinka. Samé holky.

DĚLÁTE KAŽDÝ ROK NOVÉ NÁBORY DĚTÍ, ČI MÁTE MAGNETICKÉ VEDOUČÍ A DĚTI CHODÍ SAMY OD SEBE?

Nábory moc neděláme, zhruba tak 1x za rok ohlásíme náš oddíl v ohláškách při mši u nás v KCMT, to je asi vše (zatím jsme neměly potřebu).

JEZDÍTE NA TÁBORY? MÁTE SVÉ OBLÍBENÉ MÍSTO?

Na tábory jezdíme, zatím jsme byly každý rok jinde.

CO VÝPRAVY? NEPOCHYBNĚ ČAS V PŘÍRODĚ TRÁVÍTE... V JAKÉM VLAKOVÉM SPOJI NA VÁS MŮŽEME O SOBOTNÍCH RÁNECH NATREFIT? MÁTE OBLÍBENÁ MÍSTA KAM JEZDÍTE?

Máme více oblíbených míst na výpravy např.: „Orlí hnízdo“-jeden kopec v Brdských lesích, takže asi vlak směr Řevnice, ale přesná poloha místa je tajná, musíte jít asi někdy s námi.

NĚJAKÁ SPECIÁLNÍ TRADICE?

Každý rok máme mši u příležitosti svátku sv. Jiří, pomáháme na Dni seniorů v komunitním centru na Hájích a vůbec působíme jako farní oddíl při farnosti sv. Františka z Assisi na Chodově. Nejde zde mluvit přímo o tradicích (jelikož tři roky starý oddíl moc tradic ještě mít nemůže), ale jsme v tom nějak zaběhnuté.

PODLE VŠEHO NETRPÍTE DEMOFÓBIÍ, PROČ ZROVNA BLANICKÉ STŘEDISKO?

V Blaníku jsme obě znaly dost lidí, zvláště po Řemřichu. Dlouho jsme se nemohly rozhodnout, jak z naší situace ven a v Blaníku nás dobře přijali. Tímto bychom chtěli poděkovat Georgovi a Minitú, kteří nám vyšli hodně vstříc. Bez jejich pomoci bychom se možná ještě stále potácely někde mimo skautské struktury. A pak jsme také obě chtěly křesťanské středisko.

UVIDÍME VÁS NA BLANICKÝCH HRÁCH? NA SRAZU VEDOUČÍCH?

Pokusíme se nevynechat žádnou střediskovou akci a na všechny se moc těšíme.

Za rozhovor děkujeme Pampelišce- Luce Skrčené.

~ *Rádio, Černý šíp*

MIŠMAŠ

Cesta k Meddědu

Blaník na Obroku

Jdeme cestou nebezpečnou,
Bilbo Pytlík jde jí se mnou.
Jeho starý přítel Gandalf mu poradil,
aby nás trpaslíky vzal a zasvětil.

Jezero jsme přeplavali,
Mlžné hory před sebou zřeli,
v nich jsme Gluma potkali,
hádanky jsme si dávali.
Gandalf nás v noci zavolal
a ke křížku povolal.

Tajemné písmo na mapě rozluštil,
měsíční svit nám ho odhalil.
Vrci nás chtěli sežrat,
Gandalf však stihl orli zavolat,
letěli s námi nad krajinou,
nepřipomínala tu krajevou, ale jinou.

Letěli jsme den a noc,
už toho na nás bylo moc.
ani bobky jsme z výšky neviděli,
jen mordorští skřeti na nás stříleli.

Na Skalbal nás snesli,
nohy nás k temnému hvozdu donesly.
Teď radši poslepu,
na Meddědovu doupe klepu.

~ Básnička k etapovce od dětí z Kunratic
(trpasličí podání)

Jakožto největší středisko v republice si Blaník nemohl dovolit nevypravit výpravu na roverské setkání takového významu, jakého ObRok jistě dosahuje, a aby potvrdil svou velikost, vypravil do Švihova rovnou výpravy dvě, čítající celkem skoro třicet lidí, což znamenalo něco mezi třemi a čtyřmi procenty všech účastníků. A reprezentovali středisko, seč jim síly stačily. Nášivku na kroji má kdekd, ale postavit si horu Blaník přímo v srdci svého kempu?

A co že to ten ObRok vlastně je? Největší sraz roverů a rangers z celé republiky, který se (ti bystřejší již pochopili z názvu) koná každý druhý rok. Stovky lidí, stany kam se podíváš, pódia, kapely, bahno, krčmy, nealko, toi-toi, další bahno... Je toho spousta.

Letošní ObRok byl poctěn mimořádnou nepřímou počasí – původní jarní termín byl napaden povodněmi a ani ten náhradní podzimní neušel vodní zvůli, byť tentokrát byla doručována spíše shůry.

Praha a okolí budou na onu bitvu ještě dlouho vzpomínat, neb to byli právě oni, kdo ovládali hrad na nejdelší čas a stihli tak nakrást nejvíce zlata.

Sobota se nesla ve znamení Variabilního programu. Do Švihova se sjela slušná řádka více či méně známých osobností, aby s námi zapředli hovor na témata nám i jim blízká. Neznáte-li novináře Jindřicha Šidla, miliardáře Karla Janečka či politika Jiřího Pospíšila, pak vám alespoň něco řeknou jména jako Roman Týc či Vladimír Franz. Ti všichni a mnozí další přijeli a přednášeli o věcech všedních i nevšedních, od piva přes umění až po média. Skvělý to den pro všechny poznání-chtivé!

Vodní hrad Švihov se součinností deště a nohou ponořil až po kotníky do bahna a každý skaut se tak mohl na vlastní kůži přesvědčit, jak že se to s tou pověstnou nepromokavostí má. Nejen to o nepromokavosti krojovaných hochů a dívek, ale i další hesla byla podrobena zkoušce.

Druhý den byl kupříkladu cele vyhrazen plnění hesla „Sloužím“, a tak se blanická výprava mocně činila při opravě Chotěšovského kláštera, který to má vpravdě zapotřebí. Ostatní pak sloužili buď v podobném duchu, jako my (oprava hradu, čištění dlažby...), popřípadě poněkud sociálněji (program pro děti ve školce, domov důchodců...). Každopádně bylo v Plzeňském kraji uděláno mnoho dobrého, což přineslo radost oběma stranám.

Následujícího dne čekalo všechny Inspiro – dopoledne, které si roveři připravovali sami pro sebe. Každý kmen představil ostatním nějakou hru, aktivitu, vyrábění, prostě něco, co bude dostatečně inspirativní pro ostatní. A tak se vyráběly vodní rakety, hrály cizozemské skautské hry, běhalo na běžkách, ... A aby nebylo hraní málo, následovala Velká hra, nejepičtější souboj od bitvy na Bílé hoře.

Je toho ještě mnoho, co nebylo a nebude řečeno, ale to je už osud zprávy o akci tak všestranné a velkolepé, jakou ObRok 2013 rozhodně byl. Jen námtkou ještě zmíním 4D kino, noční hru, promítání, každodenní koncerty, ohňostroj... Byl prostě skvělý, o tom není pochyb. Doufám, že se uvidíme na tom příštím, v roce 2015!

~ Fík, Keya; ≈ foto Pif + Vojta

IT vychytávky

- Skautis přístupy- hodí se kvůli přístupu na křižovatku, Teepka či přihlášení na blanik.info. Stačí si na is.skaut.cz kliknout na „Založit nového uživatele“ a svému vedoucímu přeposlat mail s bezpečnostním kódem.
- Skautská křižovatka- informační základ- obsahuje skautské novinky + blogy (kam můžete také libovolně přispět), veškeré podklady pro nový program (stezky ve wordu, obrázky, atd) či databáze (základny, vzdělávací akce, programy)
 - Po přihlášení si můžete nastavit informační maily.
 - Na začátek roku 2014 se chystá zcela předělená verze křižovatky.
- Blanik.info/oddily - aktualizujte si prosím náborové informace ve SkautISu- zde se stahují každou noc. Text o oddíle si můžete editovat po přihlášení nebo ho pošlete mně.
- Blanik.info oddílový web- blanický web umožňuje přihlášení přes SkautIS a následně každému svěřit do správy určitou část. Můžete si takhle vytvořit snad spravovatelné oddílové stránky pod hlavičkou Blaníku- kdyžtak se ozvěte.
- STS- netřeba představovat, ale shrnu: výhodné volání od 15let, přesun čísla zdarma, např. 100 minut, 50 SMS, „neomezený internet“ za 200 Kč/měsíc, volání v rámci STS zdarma. Možnost zařídit zdarma až 3 příbuzným.
- Dobré nákupy / blanický bazar- určitě doplňte zkušenosti po táborech
- Skautské časopisy on-line- sbírka všech archivních čísel s možností prohledávání a kategorizování obsahu. Nyní shání pomocníky na štitkování a třídění obsahu.
- JOTI- Jamboree na internetu bude letos 19.-20. října- můžete se účastnit třeba se skautskou družinou v podobně chatování a volání přes internet. Na teepkovi bude doplňující program.
- pár tipů: Blanická FB skupina, nový Teepek.cz, levné Delly, Gskautis

~ Pif, zpravodaj pro IT

Junák – svaz skautů a skautek ČR ve svém prohlášení jednoznačně odsuzuje projevy rasismu a je znepokojen, že se projevům nesnášenlivosti nedostává jednoznačného a výrazného odsouzení ze strany reprezentantů politického života a že jim mlčky přihlíží nezanedbatelná část většinové části společnosti. Prohlášení přinášíme v nezkráceném znění.

Stanovisko Junáka – svazu skautů a skautek ČR k projevům rasové nesnášenlivosti ve veřejném prostoru

Junák – svaz skautů a skautek ČR je největší výchovnou organizací dětí a mladých lidí v České republice. Cílem skautingu je rozvoj mladých lidí a jejich charakterů, aby se stali platnými členy společnosti a pomáhali k jejímu rozvoji. S vědomím zodpovědnosti za stav svobodné občanské společnosti jednoznačně odsuzujeme projevy rasismu ve veřejném prostoru, které jsou opakovaně a s narůstající intenzitou přítomny v naší společnosti.

Nechceme nečinně přihlížet tomu, jak extremisté do různých míst v České republice opakovaně svolávají protestní shromáždění, na nichž zaznívají nenávistná hesla odsuzující celou skupinu obyvatel. Kolektivní obviňování těch, kteří se nacházejí v nelehké životní situaci, žádné problémy nevyřeší. Velká část Romů je přitom v České republice vystavena ztíženým podmínkám, již od dětského věku zažívají romská děvčata a chlapci každodenní odsouzení, nevraživé pohledy a různou míru diskriminace. Cestu pro zlepšení situace vidíme mimo jiné v regulaci hazardu, v kvalitě sociálních služeb, možnostech rekvalifikace či smysluplného trávení volného času pro děti a mladé lidi. Je potřeba dlouhodobého a rozhodného nasazení ze strany státní správy, samospráv i neziskových organizací.

Pochody extremistů do oblastí, které sami pokládají za problematické, situaci pouze zhoršují. Vedou k nálepkování jedné skupiny obyvatel, posilují stereotypní pohled nikoli na jednoho každého člověka s jeho silnými a slabými stránkami, ale na skupinu obyvatel vymezenou etnickým původem. Extremisté přitom používají nepřipustné paušalizování, které při setkání s racionálním úsudkem nemůže obstát. Znepokojuje

nás, že se těmto projevům nesnášenlivosti nedostává jednoznačného a výrazného odsouzení ze strany reprezentantů politického života a že jim mlčky přihlíží nezanedbatelná část většinové části společnosti.

Skautské oddíly jsou otevřené každému člověku, nabízejí bezpečné prostředí pro vzájemné soužití, pochopení a porozumění, netvoří bariéry věkové, sociální či rasové. Podporujeme různost a dialog a vedeme děti a mladé lidi k tomu, aby se dokázali ozvat ve chvíli, kdy se jim něco nelíbí a aby se aktivně zaslazovali o změny ve svém okolí. Zároveň usilujeme o to, aby takové změny dokázali prosazovat s respektem k jedinečnosti každého člověka a formou dialogu, nikoli násilím. Jsme přesvědčeni, že se jedná o přístup vhodný nejen pro skautky a skauty.

~ Josef Výprachtický, starosta Junáka

Skautské tancování

- Je pro každého, kdo se chce naučit tancovat.
- Je pro každého, kdo si chce zatancovat.
- Je pro každého, kdo se chce v tanci něčemu přiučit.
- Je pro každého, kdo chce strávit příjemný večer.
- Nemusíte chodit pravidelně.
- Nemusíte chodit ve společenském oblečení.
- Nemusíte chodit v páru.
- Nemusíte chodit včas.

Základní škola nám. Svobody, Náměstí Svobody 2, Dejvice, Praha

Každý pátek od 18 do 21 hodin
Příspěvek na tělocvičnu činí 50,- Kč

„Sofiina volba“

Jistě jste, mnozí z vás, viděli tento film. Já osobně to ještě nestihl, avšak bohužel znám základní faktum, jde o těžké životní rozhodnutí. Taková rozhodnutí člověk nedělá každý den. Například když se rozhodujete co si vezmete na sebe, bývá většinou volba jednoduchá – to co je relativně čistý a ne úplně zmuchlaný. Co si vyberete k jídlu v menze, popřípadě ve školní jídelně – to co už jste jednou jedli, páč to je většinou jistota.

Co ale s dnešní dobou? Tak jednoduché to není. Není snadné vkrást se do místnosti, ukázat občanku, a za plentou vybrat jeden z připravených lístků, zakroužkovat svého, vložit do obálky, vylézt zpoza plenty, vhodit obálku do urny a zbytek nepoužitých lístků do koše.

Zeptal jsem se několika z lidí, kteří působí v Junáku, na to, co dělat se slabou vůlí celý tento proces podstoupit a opět složit hlavu do dlaní a plakat nad zabitým stromem. Odpovědi máme dvě:

GEORGE, VEDOUcí STŘEDISKA:

Jít k volbám má význam v každém případě. Stejně jako např. v oddíle má každý jednotlivý vedoucí zodpovědnost za to, jak se bude o oddílu mluvit a jak se v něm bude dětem líbit, tak stejně tak na úrovni státu má každý občan zodpovědnost za stát ve kterém žije a měl by chtít, aby se mu tady líbilo a byl zde spokojený. Ideálním prostředkem (opomeneme-li přímo vstup do politiky) je právě se zúčastnit voleb a zvolit si takové zástupce, kteří reprezentují můj názor, jak já si myslím, že by měl stát vypadat.

Samozřejmě ta volba není nijak jednoduchá, jelikož žádná strana nebude mít volební program zcela podle mých představ. Vzhledem k většímu množství stran, není také jednoduché se v nich orientovat a pro správné rozhodnutí je potřeba nad tím strávit chvíli času.

V rozhodování nám samozřejmě mohou pomoci média, kde volby jsou věčným tématem. V tomto směru bych doporučil se neorientovat pouze na jednoho jediného poskytovatele informací, ale přečíst si více zdrojů, abychom se vyhnuli případnému ovlivňování ze strany médií.

Tedy jít k volbám - určitě ANO a odpověď na otázku

proč- protože chci žít život, se kterým budu spokojený ve státě podle mých představ.

VÁCLAV HAMPL, REKTOR UK:

Věcí, které si na skautském hnutí vážím asi vůbec nejvíc, je to, že nás vede ke schopnosti (která často vyžaduje alespoň nějakou, někdy i dost velkou odvahu) přijmout odpovědnost za svůj život. To je nezbytným předpokladem svobody.

Kdo nepřevzme odpovědnost za svůj život, nemůže ho naplňovat smyslem podle svých představ a hodnot. Tuto schopnost potřebujeme každou chvíli pro spoustu maličkostí, občas pro podstatnější věci a párkrát za život pro zcela zásadní rozhodnutí. Je nápadné, jak často bývá rozhodnutí těžké- třeba v situacích, kdy bychom potřebovali víc informací (ale nemáme je), kdy by se nám strašně hodilo umět vidět do budoucnosti, a kdy nevolíme mezi dobrou a špatnou možností, ale spíš zvažujeme, která ze zjevně špatných možností asi nakonec bude ta nejméně špatná. Nicméně podstatou ctnosti rozhodnosti je najít odvahu vzít na sebe odpovědnost za rozhodnutí i v takovýchto nepříjemných případech.

Parlamentní volby nepochybně jsou dosti důležitou událostí z hlediska vlivu na to, v jakém prostředí budeme svůj život prožívat. Jde tedy o významné rozhodování pro každého z nás. Současně pro mnoho z nás platí, že to není rozhodování vůbec snadné- žádná z variant se nejeví jako dostatečně dobrá, a strašně by se hodilo vidět do budoucnosti. Jenže, jak už jsem zdůraznil, to jsou nepříjemnosti, které z nás nemohou sejmut odpovědnost.

Chceme-li být svobodnými pány svých životů, nemůžeme takto významné rozhodování delegovat na jiné.

Odpracujme přípravu (co říkají volební programy, co lze zjistit o charakteru a dosavadní výkonnosti lidí, o které jde?), a pak pojďme podle svého nejlepšího vědomí a svědomí volit. Když opravdu nevíte koho, jsem přesvědčen, že je lepší volit někoho, koho tzv. předvolební průzkumy odepisují jako nezvolitelného (mimořádně, čistě statisticky vzato, největší vliv může mít hlas pro stranu, jejíž očekávání se nachází někde poblíž té 5% hranice- pouhých pár hlasů může rozhodnout, jestli jí přestoupí nebo ne). Jistě, váš hlas takto může být „ztracen“, resp. rozdělen mezi úspěšné, ale je to mnohem odpovědnější způsob ztráty hlasu, než se ho dobrovolně zcela vzdát tím, že k volbám ani nevyrazím.

I když samozřejmě dobře vím, že s politiky a stranami je potíž, přesto jsem přesvědčen, že když všichni, kdo

se hlásí ke skautským zásadám, vezmou rozum do hrsti a půjdou s velkou odpovědností volit, nemůže se to příznivě neprojevit.

Pozdrav všem.

~ za odpovědi děkuje Rádio

Středisko- vá mše

Na střediskovou mši jsme dorazili s Vojtou a Kádou pozdě. Zda to bylo způsobeno ukradenými kolejemi v celých Vršovcích, jež způsobily výluky, či špatným rozložením časových možností, nechám soudit někoho jiného.

Kostel sv. Václava byl celkem pěkně naplněn, už když jsme přišli a po nás přišlo ještě minimálně dalších několik lidí. Teď mi to došlo, byla to ta výluka, co nás, a ostatní zdržela.

Sbor složený z dívek se statečnými srdci byl již v plném proudu a my si našli místo za slečnami z Modrého klíče.

Pan farář na úvod vyzdvihoval památku sv. Václava, protože v sobotu byla slavnost, a navíc to hrálo do kostelní atmosféry a postavil ho vedle svatého Jiřího, aby dohlížel na skauty, jak už to má v praktickém popisu práce.

Moc pěkné bylo zpracování přímluvných modliteb, jež se opíraly o téměř všechny body, za něž je dobré se přimluvit. Nad jednou z nich kdosi vyřkl místo oblíbené „prosíme tě vyslyš nás“ větu jinou a to totiž „prosíme tě o zázrak“. Myslím, že každý si sám domyslí, za čím to následovalo.

Přinášení darů, tedy obětní průvod, také vytrhl mši z obyčejnosti. Nepřinášelo se totiž jen víno, voda a chléb ale i karimatka, uzlovačka, obvaz, frisbí, květina a světlo – tedy svíčka. Ke každé z těchto, před oltář položených, věcí byl doplněn komentář proč, je tomu tak činěno.

Na závěr mše svaté byla zazpívána slavná píseň Svatý Václave, vévodo české země.

Po mši bylo setkání v zázemí farního kostela, byly koláčky, bábovka, popovídáníčko.

Skautská mše je na začátek roku moc důležitá a děkujeme Statečným srdcím, že ji pro nás mile zařídily:-) Jste v tom rok od roku lepší, jen tak dál.

~ Rádio

Znevýho- dy výhoda Nový Teepek.cz

Zajímá tě život dětí s postižením nebo znevýhodněním? Chceš si zažít některé situace z jejich života na vlastní kůži a dozvědět se, jak v oddíle vytvářet prostředí otevřené i pro tyto děti? Přihlas se na seminář, který pořádá odbor Skauting pro všechny.

Ve dnech 8. – 10. listopadu 2013 se v Praze těšíme na všechny zájemce z řad skautských vedoucích, kteří se chtějí seznámit s tím, jak v oddíle pracovat s dětmi s tzv. specifickými potřebami i s ostatními, aby se v oddíle všichni cítili dobře.

Za děti se specifickými potřebami považujeme například děti se sluchovým, zrakovým, tělesným a mentálním postižením, děti s cukrovkou, epilepsií, autismem, hyperkinetickou poruchou/ADHD, poruchami chování i děti sociálně znevýhodněné.

Co tě čeká?

Seznámíš se s příběhy a zkušenostmi hostů, kteří sami žijí s některým typem postižení či znevýhodnění. Od odborníků získáš rady a tipy, jak začlenit děti s různými typy specifických potřeb do oddílu. Na přednáškách a společných programech bude i dost prostoru pro diskuzi, dotazy a sdílení zkušeností z vašich oddílů.

Mít v oddíle dítě se specifickou potřebou však není podmínkou účasti na semináři. Klidně se můžeš přihlásit, i pokud žádné takové dítě v oddíle nemáš, ale chtěl by ses o těchto tématech dozvědět víc a BÝT PŘIPRAVEN.

Předpokládaná **cena** semináře: 300,– Kč (včetně ubytování a stravy)

Kde se přihlásit?

Přeci na stránkách www.spv.skauting.cz

Ze svého vlastního dojmu můžu říci, že je to jeden z nejunikátnějších projektů tohoto oboru skautingu. Nebojte se tam poslat i vaše rovery, já osobně tam byl asi v 17-ti letech a byl jsem sice nejmladší, zato jsem si to asi nejvíce užil. Nasbíral mnoho zkušeností které mi byly dobré jak při studiu, tak v oddíle. Nepromarněte tuhle šanci:-) Navíc potkáte střízlivého Kosa.

Kdysi sir Robert Baden-Powell pravit, abychom se snažili zanechat svět o trochu lepší než jaký byl, když jsme na něj přišli.

Krásná a jednoduchá věta. Dělat svět lepší. Na otázku „Jak?“ se dá odpovědět třeba i „Skautováním“. Naši prací s dětmi (i bez nich) jistě pomáháme vytvářet lepší svět - svět bezpečnější, svět tolerantní; svět, který má ideály.

Ale to všechno je na jednoho- dva- tři vedoucí docela dost práce. Proto ale součástí skautské metody je i **družinový systém** - systém založený na práci cca sedmi člených týmů, které vede cca o pár let starší rádce.

A tady se dostáváme k další otázce - *jak na toho rádce?* Každý oddíl v Blaníku to má sice trochu jinak, ale potřeba pracovat s rádci (*a tudíž potenciálními vedoucími oddílu*) tu je a bude vždy.

Rádce můžeme poslat na Kompas, případně na nějakou Žirafu. Ale to jsou jen jednorázové akce. Spoustu toho jim musíme předat sami - ale jako vedoucí už toho máme takhle hodně.

A proto je tu Teepek. Když jsme budovali nového Teepeka, chtěli jsme web, který bude pomáhat vytvářet lepší svět. Který bude po ruce každému vedoucímu oddílu a pomůže mu s vedením rádců. Který bude rádcem rádce.

Věřím, že takový nový Teepek je a i nadále bude. Navíc, krom toho, že nabízí rádcům inspiraci na program a výchovné tipy a triky, nabízí i hromadu dalších zajímavostí ze světa přírody, techniky a skautingu. Není tak webem jen rádcovským, ale je místem pro celou družinu - každý si zde může najít, co ho baví. K tomu si tu družina může vytvářet vlastní skupinu, psát si zde kroniku, sdílet fotky či zajímavé odkazy.

Zkuste se podívat na www.Teepek.cz. Třeba vás web zaujme a třeba- snad- i pomůže. Děláme to pro nás, vedoucí. Aby byl svět o trochu lepší než jaký byl, když jsme na něj přišli.

~ Vojta, šéfredaktor webu

Ze střediska

CO STŘEDISKO NABÍZÍ?

- STS – levné volání, v síti zdarma (informace u Lva: sts@blanik.info)
- příspěvek na vzdělávání 50% z ceny kurzu (ne cesta)
- sleva do JUNu – viz web Vedoucí / Office
- Blanický roving – příležitost pro všechny rovery
- založte si vlastní oddílový @blanik.info email
- možnost půjčení projektoru (obracet se na Vopyse)
- možnost půjčení: lodě, vesty, pádla, vlek včetně nástavce na lodě, rakev
- poradna – konzultujte své problémy v oddílech (Anča a Žlůvka)
- zpětná vazba (někdo může přijít na družinovku...)
- založení vlastní oddílové webové stránky pod blanik.info
- ročenka
- peníze na obnovu vybavení

CO OD NÁS STŘEDISKO OČEKÁVÁ?

- spoluúčast na tvorbě ročenky
- včasné odevzdání registrace
- včasné odevzdání hlášení táborů
- včasné odevzdání vyúčtování LT a OI
- spoluúčast na tvorbě (tohoto) střediskového časopisu
- min. 50% účast na střediskových akcích
- na každé střediskovce účast alespoň jednoho člena oddílu
- v případě nepřítomnosti na jakékoliv střediskové akci včasnou omluvu
- spolupráce při udržování majetku (brigády atd.)
- evidence akcí v ROP

KOHO STŘEDISKO HLEDÁ?

- člověka se zájmem o finance a účtování (který by nahradil Vránu)
- lidi na kontrolu táborového účetnictví – 1Kč/položku – není to náročný, každý to zvládne a vyděláte si! (zájemci Lvovi)
- člověka, který by se chtěl ve středisku zajímat o oblast fundraisingu
- člověka, který by se chtěl ve středisku zajímat o oblast podávání žádostí o dotace a vše, co s tím souvisí
- kohokoli dalšího, kdo by chtěl středisku pomoci.

Výsadbkod- rama

Poprosil jsem několik nejmenovaných osobností z výsadbokotýmu o zodpovězení několika otázek týkajících se, čeho asi? A vzešel z toho celkem úsměvný rozhovor.

OTÁZKA PRVNÍ: KOHO MÁTE V TÝMU?

Odpověď: Bobiška, Vojtu, Těžko říct (toho jsem nedokázal zařadit do žádného z blanických oddílů, a že jich je..)

OTÁZKA DRUHÁ: KDO JE NEJPRODUKTIVNĚJŠÍ?

Odpověď: Slovo produktivita nikdo nezná.

OTÁZKA TŘETÍ: KDE SE SCHÁZÍTE?

Odpověď: V pokoutnejch barech, stripklubech u Lva nebo u Vojty.

OTÁZKA ČTVRTÁ: KOLIK OČEKÁVÁTE ÚČASTNÍKŮ?

Odpověď: Asi kolem 30 lidí.

OTÁZKA PÁTÁ: PŘIJÍMÁTE NOVÉ ČLENY DO TÝMU? PODLE ČEHO?

Odpověď: Přijímáme jen ženy opačného pohlaví a to pouze dle fotografií a přístupnosti.

OTÁZKA ŠESTÁ: CO JE CÍLEM VÝSADKU?

Odpověď: (údajně již od začátku stejná) Aby roveři ve středisku zažili něco netradičního a aby se trochu seznámili.

OTÁZKA SEDMÁ: MŮŽEŠ TROCHU PŘIMLÍŽIT LOKALITU?

Odpověď: Je to všude a nikde

OTÁZKA OSMÁ: MŮŽEŠ TO SROVNAT S PLÁNOVÁNÍM POSLEDNÍHO ROKU? ŠLO VŠECHNO HLADCE?

Odpověď: Zatím vše OK, tedy až na paní katelánovou...

OTÁZKA DEVÁTÁ: MÁME SE OBÁVAT?

Odpověď: Nakupujte v globusu. Tam je svět ještě v pořádku.

Díky za rozhovor, kluci!

~ Rádio

tiráž

Šéfredaktoruje Rádio z Černého šípů.

Díky všem autorům. Jednotlivá díla nebyla podrobená korektuře.

Fotografie nejsou; pokud ano- díky Pifovi, Vojtovi a děvčatům ze SV.

Sazba: Adalbert v Qartýru 250 min po 12.